

Мария Илиева

Искам

Искам...
С ръцете си вятъра
да те залюлее като мъничко цвете.
Птица да бях...
Да те взема с крилата си
и отнеса надалеч,
където се раждат мечти
и желания...
Ела!
Наметни ме със звездното сияние.
Нека е тъмна нощта...
Съблечи ме!
Нека да бъде на изгрева лъч ...
Искам спокойно да спиш
на ръката ми ...
Сънна мъгла
по тебе да сипя.
Над нас ще е бяла луната.
Край която ще бляскат звезди.
Преведи ме боса в росата
през високия брод към душата ти,
за да бъде във теб...
И остана.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10106>]